

[Knud Lind]

skarp kontrol, at det ikke vil kunne finde sted.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det er til hr. Knud Lind, som henviste til, at venstre tidligere havde indgået en aftale om en statslig lægemiddelinformation. Jo, men det ligger så lang tid tilbage, at de økonomiske tilstande i det danske samfund er blevet væsentligt ændret siden. Den aftale sagde, at man skulle undersøge det, men Ølgaardrapporten har ikke direkte sagt, at det er den vej, vi skal gå. Jeg har i forbindelse med dette forslag sagt, at man kunne informere forbrugerne bedre, så de i lægekonsultationsværelset kunne spørge lægen: er det nu også det billigste, vi får? Det vil vi gerne være med til.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det, der vel egentlig er i vejen, er, at lægeringen er et liberalt erhverv. Man har altid meget gerne villet styre lægerne og er så stødt på, at de udgør et liberalt erhverv. I øvrigt tror jeg, at lægerne selv er i stand til at sortere den information og reklamemængde, de får fra lægemiddelfabrikkerne.

Vi har lavet nogle meget store sygehusapoteker, hvor vi også diskuterer, hvilke lægemidler der skal fremstilles. Det er nødvendigt selv at kunne fremstille visse lægemidler, fordi det er sådan, at et større firma privat ikke går ind i en produktion af et enkeltmiddel til én person. Det skal være noget, der kan bære sig. Derfor er det nødvendigt. Hvis man kigger på det, som man har lavet på Marie-Lundsvej i Herlev, vil man se, at der er lagt an til en lang større produktion, end man har i dag. Det er baseret på væsker, som er dyre at købe ude omkring. Man kunne tænke sig en statslig information kædet sammen med de lægemidler, man selv fremstiller.

Det er rigtigt nok, at der ligger en gammel aftale i forbindelse med besparelser på lægemiddelområdet. Vi løber ikke sådan lige fra gamle aftaler, men jeg vil sige, at spørgsmålet er, om besparelserne på lægemiddelområdet nødvendigvis skal ske på denne måde, altså om det er lægen, der skal have informationen. Jeg er egentlig mere bekymret for brugeren af medicinen, og jeg synes, at det har haltet dér i mange år. Jeg har været til et

møde i EF-regie om spørgsmålet om oplysning til brugeren. Her tænker jeg ikke på prisen eller på at tage den lyserøde pille tre gange daglig mod hoste eller noget andet, men direkte på, hvad medicinen indeholder, og hvilke bivirkninger den har.

Der er jo oplyst over for folketinget i besvarelserne på spørgsmål 9-12 den 20. oktober 1982 i kommunaludvalget, hvilke informationer der eksisterer i dag.

Endelig kunne man jo hos lægen få oplyst pris og bivirkning, fordi det er ham, der sidder med de forskellige kataloger og kan slå op i dem. Drejer det sig så om ganske almindelige banale sygdomme, hvor man med håndkøbsmedicin i reglen kan kurere det selv, kan man på apoteket få en vejledning om, hvad man kan købe, og hvad det koster.

Det indgår stærkt i debatten om privat og offentlig reklame, hvad de private sætter til, og hvad det offentlige har råd til. Jeg mener, det er ganske glimrende, at der er den konkurrence. Jeg er ganske overbevist om, at lægen godt kan sortere, hvilke midler han vil ordinere til sine patienter.

Vi vil undersøge denne aftale i udvalget, men vil nødig medvirke på dette tidspunkt.

Anna-Lise Frølich (RV):

Det radikale venstre er af den opfattelse, at det er en væsentlig opgave at informere om noget så vigtigt som lægemidler, et område, der berører næsten alle danske borgere.

Der foreslås en statslig lægemiddelinformation, og spørgsmålet må så være, om dette behov ikke allerede er dækket ind af lægemiddelkataloget, som det er nævnt. Dette lægemiddelkatalog følges af prislister et par gange om året, hvor der er mulighed for at sammenligne. Til dette katalog er der knyttet omkring 70 læger. I tidens løb har der vel været knyttet omkring 200 fagfolk til kataloget. Jeg ved ikke, om man vil underkende disse menneskers mulighed for at informere sagligt og objektivt. Det er da også sådan, at flere af disse læger jo er med til at redigere Den danske Lægeforenings medicinfortegnelse. Jeg tror nok, at dette katalog er almindeligt anerkendt, hvis man spørger lægerne, for kvalitet.

Nævnet for medicinsk informationsmateriale, der står for udgivelsen, er jo et uvildigt organ, ganske vist oprettet af medicinprodu-